

Învățarea prin cooperare, aplicarea metodei “studiul de caz” la lecția de limbă franceză

Autor: A. Havric

Prima parte a acestui articol tratează, în linii generale problema învățării prin cooperare și componentele acesteia, pe când în partea a doua se analizează una din metodele învățării prin cooperare și anume studiul de caz - metoda dinamică și atractivă aplicată în cadrul lecției de limbă franceză la Universitatea Tehnică.

Subiectul acestui articol ne-a fost sugerat de metoda franceză *Le francais des entreprises* și anume capitolului *Création d'entreprise et formes juridiques des entreprises*. Dintr-o diversitate largă de activități interesante, am evidențiat un exercițiu - studiul de caz, care nu face parte din activitățile tradiționale practicate la lecție de limbă străină. Ne-am interesat care este metoda aplicării studiului de caz și am sesizat că face parte din învățare prin cooperare, aceasta devenind subiectul investigației noastre și prezentării ei în acest articol.

Să începem prin învățarea prin cooperare, care este unul din multiplele exemple de instruire în care echipe de studenți vor munci la rezolvarea unor sarcini bine structurate (de exemplu tema pentru acasă, proiect sau studiu de caz).

Învățarea prin cooperare se referă la o varietate de metode de predare în care studenții lucrează în grupuri mici pentru a se ajuta reciproc la învățarea conținutului curricular. Obiectivul învățării prin cooperare se axează pe formarea competențelor de comunicare ca rezultat al interacțiunii studenților. Învățarea prin cooperare se bazează pe lucrul în grupuri mici, aceste grupuri se formează conform capacităților cât și talentelor studenților. Ei, la

rândul lor, trebuie să depună efort pentru a ajunge la un scop final, altfel spus, să îndeplinească sarcina propusă de profesor.

Sarcina care se propune studenților trebuie să fie structurată în așa mod , încât fiecare student să participe activ și să vină cu propriile idei la soluționarea ei. Această metodă de lucru în grup promovează dobândirea competențelor cognitive și sociale. Studenții, care au ocazia să lucreze și să interacționeze în grup eterogen în contextul învățării prin cooperare, vor putea să aplice treptat aceste competențe în activitatea lor profesională [5]. Această metodă susține și facilitează schimbul de cunoștințe reciproc între studenți. Interacțiunea studenților și învățarea prin cooperare încurajează studenții să discute, să reformuleze, să compare ideile proprii cu cele ale coechipierilor săi.

Prin urmare, învățarea prin cooperare își are specificul său. Ea include următoarele componente care pot fi promovate în cadrul echipei de lucru:

- interdependența pozitivă,
- responsabilitatea individuală,
- interacțiunea față în față,
- utilizarea adecvată a competențelor de colaborare,
- autoevaluarea funcționării echipei [1].

Atunci când acestea sunt trasate corect, învățarea prin cooperare îmbunătățește colectarea și memorarea informației, nivelul de gândire la un nivel mai înalt, deprinderea de comunicare și încrederea în sine precum și satisfacție în procesul de învățare.

În continuare, vom vorbi despre o metodă didactică a învățării în grup și anume despre o activitate de învățare bazată pe studiul de caz care presupune angajarea activă și interactivă a studenților în desfășurarea sa. O analiză și dezbateri în grupuri mici de studenți a unui „caz”, identificarea și examinarea variantelor de acțiune și de luare a deciziilor în conformitate cu propriul sistem de valori.

Astfel, învățarea bazată pe studiul de caz are tangență cu învățarea prin cooperare, contribuind și ea la dezvoltarea comportamentului social al studenților.

Cazul reprezintă o situație-problemă reală, decupată din realitate, situație care, valorificată în context educațional, explicată, analizată, evaluată și soluționată în cadrul activităților colective ale studenților, asigură premisele necesare formulării de către aceștia a noi recomandări și concluzii. Studenții își argumentează soluțiile sau deciziile făcând referință la cunoștințele și teoriile învățate deja [3].

Învățarea bazată pe studiu de caz este o metodă didactică activă care are numeroase avantaje:

- Îi motivează intrinsec pe studenți și îi implică în activitate;
- oferă posibilitatea de a se confrunta cu situații-probleme veridice, luate din realitate și șansa de a le soluționa;
- îi pune pe studenți în situația de a-și utiliza cunoștințele și capacitățile pe care le dețin în realizarea de demersuri inductive și deductive, în dobândirea și descoperirea noului;
- este un exercițiu activ și interactiv bazat pe argumentări, descoperiri și soluționări;
- îi determină pe studenți să manifeste o atitudine critică și spirit condamnabil față de diverse variante de soluționare a cazului, argumentând în mod rațional varianta optimă;
- presupune dezbateri colective, în cursul cărora se produc metamorfoze intelectuale, confruntări, argumentări, formulări de concluzii;
- presupune participarea tuturor studenților la dezbaterile și soluționarea cazului prin cooperare;
- studenții ating cele mai complexe nivele de gândire și învățare activă, pornind de la aplicare la analiză, sinteză și evaluare.

Scopurile acestei metode, valoroase din punct de vedere euristic și aplicativ, constau în:

- realizarea contactului participanților cu realitatea complexa, autentică dintr-un domeniu dat,
- cu scopul familiarizării acestora cu aspectele posibile și pentru a le dezvolta capacitățile decizionale, operative, optime și abilitățile de a soluționa eventualele probleme;
- verificarea gradului de operaționalitate, a cunoștințelor însușite, în situații concrete;
- sistematizarea și consolidarea cunoștințelor,
- autoevaluarea în parte a fiecărui participant, a gradului de aplicabilitate a acestora în situațiile create;
- tratarea cu maturitate a situațiilor;
- exersarea capacităților organizatorice, de conducere, de evaluare și de decizie, asemeni unei situații reale.

În continuare vom prezenta un exemplu de aplicare și desfășurarea acestei metode în cadrul orelor de limbă franceză la Universitatea Tehnică la specialitatea Business și Administrare, care este pe placul studenților, deoarece situația sau cazul care se propune spre analiză, face parte din unitate de curs propusă în curriculum pentru facultatea FIEB.

Această metodă necesită parcurgerea unor anumite etape:

1. Profesorul propune studenților să formeze 3 grupuri eterogene și prezintă 3 situații sau cazuri ce țin de tema studiată *Création d'entreprise et formes juridiques des entreprises*. Studenții sunt familiarizați foarte bine cu termenii și cu formele juridice ale întreprinderilor, cu caracteristicile specifice ale fiecărui tip de întreprindere, pot face deosebire între ele și le pot caracteriza din punct de vedere economic, cunosc avantajele și dezavantajele lor. Pentru ei nu va fi dificil să se manifeste în găsirea soluțiilor

corecte a acestor situații-cazuri. Fiecare grup alege o fișă cu cazul clar, complet și reprezentativ temei studiate recent.

Cas 1: *MM. Moison et Bertreron ont décidé de s'associer : Ils ont choisi de continuer une société anonyme. Est-il possible ?*

Cas 2: *Deux frères et deux soeurs viennent d'hériter d'un magasin de chaussures d'une valeur de 200000 Euro. Ils désirent garder ce commerce et envisagent de constituer une société: Quelle forme de société pouvez-vous leur conseiller, en tenant compte du nombre d'associés, de l'importance des apports et du fait qu'ils ne sont pas commerçants et ne désirent pas le devenir?*

Cas 3: *M. Bertrand est à la tête d'une petite entreprise, évaluée à 90000 euro. Désirant s'agrandir, il voudrait s'associer avec un ami, M. Richard. Celui-ci apporterait également 90000 euro et ensemble, ils pourraient créer soit une S.A.R.L., soit une S.N.C. Cependant M. Richard hésite beaucoup à s'engager. Pour le décider, M. Bertrand lui propose de convenir que, si la société réalise des bénéfices, il en recevra 75% et que, si elle fait des pertes, lui-même les supportera intégralement.*

Toate situațiile date sunt autentice și cu o valoare instructivă, cu un caracter incitant, motivează studenții la soluționarea lor, ele corespund nivelului de posedare a limbii studenților și solicită participarea activă a tuturor membrilor din grupuri formate.

2. În următoarea etapă se stabilesc aspectele neclare a cazurilor. Participanții fiecărui grup pun întrebări de lămurire, pot solicita informații suplimentare privitoare la modul de soluționare a cazurilor.

3. Se studiază propria situația aleasă de fiecare echipă, studenții se documentează, consultând manualul și informația oferită de profesor la această temă, compară diferite tipuri de întreprinderi, precum S.A.R.L și S.A, Entreprise individuelle și Société en nom collectif , propun, găsesc, și notează soluțiile lor.

4. Într-o dezbatere liberă, participanții fiecărei echipe discută modurile de soluționare a cazului, analizează și expun variantele propuse de coechipierii săi, comparând rezultatele și analizându-le critic.

5. Fiecare grup formulează concluziile optime pe baza luării unor decizii unanime.

6. Urmează etapa de evaluare a modului de soluționare –rezolvare a situației-caz și evaluarea fiecărui grup de participanți, analizând gradul de participare a fiecărui membru. De exemplu, profesorul va propune completarea unui chestionar pentru a valorifica cu obiectivitate fiecare student, unde fiecare participant se va autoevalua răspunzând sincer la întrebările date.

1. Care a fost meritul meu în echipă?

2. Ce efort am depus în soluționarea cazului dat?

3. Am fost ajutat de membrii echipei la rezolvarea cazului?

4. Care au fost ideile proprii?

Nu în ultimul rând apare o întrebare, dacă metoda studiului de caz presupune nemijlocit lucrul în grup a studenților, atunci care este rolul profesorului în cadrul acestei metode. Profesorul în nici un caz nu va impune propriul punct de vedere referitor la situația în discuție, dar va încuraja studenții să se implice cât mai activ în dezbatere, fiind critic. El va indica să fie discutată soluționarea cazului doar în limba franceză și va ajuta la formularea corectă a frazelor atunci când va fi cerut ajutor din partea studenților. În consecință, putem menționa că profesorului îi revine rolul de observator, îndrumător și de evaluator.

În concluzie putem spune cu certitudine, că prin rezolvarea acestor situații studenții se apropie de viață reală și de eventualele probleme cu care se pot confrunta, familiarizându-se cu o strategie de abordare a faptului real [2]. Folosirea metodelor moderne bazate pe acțiune practică reprezintă de fapt, aplicarea principiului

pedagogic „learning by doing” (a învăța făcând). Studiul de caz, ca o metodă modernă ajută pe student să învețe acționând, devenind un spirit activ, un „om al faptei”, dar nu își va dezvălui adevărata valoare decât îmbinată cu metodele tradiționale.

După aplicarea acestei metode dinamice la lecție de franceză, s-a observat un interes vădit din partea studenților la realizarea acestei activități care s-a desfășurat fiind grupa divizată în 3 echipe, a câte 4 persoane, fiecare având un caz aparte de soluționat. Interacționând cu coechipierii săi la dezbateri, s-a observat sporirea imaginației, îmbunătățirea comunicării în limbă străină, chiar și cei mai timizi studenți s-au încadrat cu ușurință în discuții și dezvoltarea gândirii critice și constructive.

Bibliografie:

1. Oprea Cr. – L., *Strategii didactice interactive*. Editura didactică și pedagogică, R. A, București 2007.
2. Cerghit I., *Metode de învățământ*. Editura Didactica și Pedagogica, București, 1980.
3. Slavin, R. E., *Cooperative learning: Theory, Research, and Practice*. Englewood, 1990.
4. Johnson, D. W.; Johnson, R. T.; Smith, K., *Active Learning. Cooperation in the College Classroom*. Edina, MN: Interaction Book Company, 1991.
5. Danilo M, Tuzin B., *Le français de l'entreprise*. Cle International, Paris, 1991.
6. Flueraș V. *Teoria și practica învățării prin cooperare*. Casa Cărții de știință, Cluj-Napoca, 2005.